

Deze norm is eerst en vooral een besloten feestje van de groene sector

Groene bedoelingen

Ik schrijf dit artikel als net bekend is geworden dat Trump voor een tweede keer is gekozen. Je kunt daar veel over zeggen (dat zal ik overigens niet doen), maar het is in ieder geval niet goed voor de vergroening van onze planeet. Helaas staat de benoeming van Trump niet op zichzelf.

Zijn benoeming is onderdeel van een wereldwijde politieke ontwikkeling om minder aandacht te geven aan verduurzaming en vergroening. Ook Nederland staat inmiddels in dat rijtje. En onze eigen Landelijke Groennorm is daar al het slachtoffer van geworden. De sector discussieert druk verder over de norm, maar minister Mona Keijser heeft het plan met een penne-streek naar de prullenbak verwezen. Persoonlijk ben ik natuurlijk voorstander van een dergelijke norm, maar tegelijk constateer ik ook dat deze norm eerst en vooral een besloten feestje van de groene

binnenkort gaat verschijnen in ons zusterblad Stad + Groen is dan ook te lezen als een pleidooi om kritisch te kijken naar het hele proces van de stedelijke planning en het feit dat dit beleid vaak voorrang geeft aan infrastructuur boven groen. Dit resulteert in minimale ruimte voor significante vergroening.

Samenvattend, hoewel de weg naar een aanzienlijke stedelijke vergroening met complexe uitdagingen gepaard gaat, biedt de huidige discussie rondom groennormen een kans om het denken over stedelijk groen fundamenteel te herzien. Meliefste's perspectief benadrukt het belang van realisme, kwaliteit boven kwantiteit, en de noodzaak voor geïntegreerde, multifunctionele groenstructuren om de leefbaarheid van onze steden te verbeteren.

Iets bescheidener zijn in onze ambities, maar ook beter kijken waarom het ons ondanks alle goede bedoelingen toch niet lukt om te vergroenen

sector is. En dat de ambities die hier achterliggen totaal niet realistisch zijn. Kijk alleen maar naar de dertig procent kroonbedekking. In veel Nederlandse wijken is de kroonbedekking niet hoger dan vijf procent. En landelijk is dat misschien 15 procent. Het idee dat we hier 30 procent van maken, is totaal niet reëel.

Ik interviewde recent Joeri Meliefste van Sweco. Hij vergelijkt die ambitie met het verzoek aan een ongetraind persoon om morgen de marathon te lopen. Een lekker stoere uitspraak, maar we weten allemaal dat dit niet gaat gebeuren. Meliefste pleit ervoor dat we iets bescheidener zijn in onze ambities, maar ook beter kijken waarom het ons ondanks alle goede bedoelingen toch niet lukt om te vergroenen. Het interview, dat

Met vriendelijke groet,

Hein van Iersel (hein@nwst.nl)
Hoofdredacteur

BE SOCIAL
Scan, lees & deel!